

Δύο θαύματα του Προφήτη Ηλία, σχετικά σύγχρονα

[Εκκλησία της Κύπρου](#) / [Ι.Μ. Μόρφου](#)

Αρχιμανδρίτου Φωτίου Ιωακείμ

Ὁ ἔνδοξος προφήτης Ἡλίας ὁ Θεσβίτης, ὁ πύρινος αὐτὸς προφήτης, ὅπως τὸν ἀποκαλοῦν οἱ ἅγιοι πατέρες, ὁ ἄγγελος ἐν σώματι, ὅπως τὸ ψάλλουμε στὸ ωραιότατο ἀπολυτίκιό του («ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος»), ὁ παρθένος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, γεννήθηκε στὴν πόλη Θέσβη τῆς Γαλαάδ, ἐξ οὗ καὶ ἐπονομάσθηκε Θεσβίτης.

Λέγεται πὼς τὴν ὥρα τῆς γέννησής του ὁ πατέρας του Σωβὰκ εἶδε ἁγίους ἀγγέλους νὰ τὸν σπαργανώνουν μὲ φωτιά, νὰ τοῦ δίνουν τὸ ὄνομα Ἡλίας καὶ νὰ τοῦ προσφέρουν νὰ καταπιεῖ μιὰ πύρινη φλόγα, σύμβολο τοῦ θείου καὶ πύρινου

ζήλου του για τὸν ἀληθινὸ Θεὸ καὶ τὴ λατρεία του. Θεωρεῖται ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους προφῆτες, ἃν καὶ δὲν ἔγραψε προφητεία. Προφητεία ὑπῆρξε ὁ τρόπος ζωῆς του. Προφήτης εἶναι ὅχι μόνο αὐτός, ποὺ προλέγει τὸ μέλλον μὲ τὸν φωτισμὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀλλὰ κατεξοχήν αὐτός, ποὺ φανερώνει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ στοὺς ἀνθρώπους. Νὰ σημειώσουμε ἀκόμη, πὼς τὸ ὄνομα Ἡλίας ἀποτελεῖ ἐλληνικοποίηση τοῦ ἐβραϊκοῦ Ἐλιγιαχοῦ, ποὺ σημαίνει, «ὁ Θεὸς μου εἶναι ὁ Γιαχβέ», δηλαδή ὁ Ὡν, ὁ ἕνας καὶ μόνος Θεός.

Ὁ μέγας τοῦτος προφήτης ἔζησε στὰ χρόνια τοῦ βασιλιᾶ τοῦ Ἰσραὴλ Ἀχαάβ, ποὺ σύζυγο εἶχε τὴν ἀσεβὴ καὶ παμπόνηρη Ἰεζάβελ, κατὰ τὸν 10ο-9ο αἰῶνα π.Χ. (δηλαδή περίπου 900 ἔτη πρὸ Χριστοῦ). Ὑπῆρξε ἕνας ἐξαιρετικὰ δραστήριος, δυναμικὸς καὶ θαρραλέος προφήτης, σὲ μιὰ κρίσιμη γιὰ τὸν Ἰουδαϊκὸ λαὸ ἐποχὴ, ὅταν ὁ Ἀχαάβ, μὲ τὴν παρότρυνση τῆς παμμίαρης Ἰεζάβελ, κίνησε διωγμὸ κατὰ τῶν προφητῶν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ ἐπανεφέρε καὶ καθιέρωσε τὴ λατρεία τῶν εἰδώλων, στὰ πρόσωπα τῶν ψευδοθεῶν Βάαλ καὶ Ἀστάρτης, τὰ ἀντίστοιχα τῶν ψευδοθεῶν τοῦ Ὀλύμπου Διὸς καὶ Ἀφροδίτης.

Γιὰ νὰ τιμωρήσει λοιπὸν ὁ Ἡλίας τὴν ἀσέβεια τῶν βασιλέων καὶ τοῦ λαοῦ, παρακάλεσε τὸν Θεὸ καὶ ἐπῆλθε φοβερὴ ἀνομβρία στὴν περιοχὴ γιὰ τρισὴμισι χρόνια. Καὶ ὕστερα, γιὰ νὰ ὁδηγήσει τοὺς ταλαιπωρημένους Ἰσραηλίτες στὸν ἀληθινὸ Θεό, τοὺς συγκέντρωσε ὅλους στὸ Καρμήλιον ὄρος καὶ ζήτησε νὰ προσφέρουν χωριστὰ στὸν Θεὸ θυσία, τόσο οἱ ψευδοπροφῆτες τοῦ Βάαλ, ὅσο καὶ ὁ ἴδιος, ὑπὸ ἕναν ὄρο: Νὰ μὴν ἀνάψουν φωτιά, ἀλλὰ νὰ προσευχηθοῦν καὶ αὐτοὶ καὶ ὁ ἴδιος καί, σὲ ὅποιου τὴ θυσία στείλει ἀπ' τὸν οὐρανὸ φωτιὰ ὁ Θεός, σ' ἐκεῖνο τὸν Θεὸ νὰ πιστέψουν. Ὅταν ἀπέτυχαν οἱ ἀσεβεῖς ψευδοῖερεῖς μὲ τὶς ἐπικλήσεις τους στὸν Βάαλ νὰ καύσουν τὴ θυσία τους, τότε, ἀφοῦ τοὺς ὀνειδίσει κατάλληλα ὁ Ἡλίας (τοὺς ἔλεγε πὼς, φαίνεται, κοιμόταν ὁ Θεός τους καὶ δὲν τοὺς ἄκουγε), ζήτησε καὶ ράντισαν πρῶτα τρεῖς φορὲς μὲ νερὸ τὴ δική του θυσία, γιὰ νὰ γίνει πιὸ ἐμφανὲς τὸ θαῦμα ποὺ θὰ ἀκολουθοῦσε, κι ὕστερα προσευχήθηκε καὶ κατέβηκε φωτιὰ ἀπ' τὸν οὐρανὸ καὶ κατέφαγε τὴ θυσία του. Τότε διέταξε τὸν λαὸ νὰ συλλάβει ὅλους τοὺς προφῆτες τῆς αἰσχύνης, τοὺς ψευδοῖερεῖς τοῦ Βάαλ καὶ τῆς Ἀστάρτης, καὶ νὰ τοὺς σφάξουν ὅλους, γιὰ νὰ παύσει τὸ κακὸ καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ. Καὶ στὴ συνέχεια, ἔλυσε μὲ τὴν προσευχή του τὴ μακρὰ ἐκείνη ἀνομβρία καὶ ἦλθε πλούσια βροχὴ στὴ διψασμένη γῆ καὶ στοὺς ταλαιπώρους ἀνθρώπους της.

Ὁ ἔνδοξος αὐτὸς προφήτης ἀνέστησε καὶ τὸν γιὸ τῆς χήρας ἐκείνης τῆς Σαραφθίας, καὶ κατέβασε ἀκόμη δύο φορὲς φωτιὰ ἀπ' τὸν οὐρανὸ, ποὺ κατέκαυσε πενήντα στρατιῶτες κάθε φορά, ποὺ εἶχε στείλει ὁ Ἀχαάβ νὰ τὸν συλλάβουν.

Αὐτὰ εἶναι τὰ κατορθώματα τοῦ θείου ζήλου τοῦ πύρινου αὐτοῦ προφήτη. Ὅταν ὁμως ἔλειψε ὁ ζῆλος τοῦ αὐτοῦ (ἴσως καὶ πρὸς δοκιμασίαν ὁ Θεὸς νὰ συνέστειλε

τῇ Χάρει Του ἀπ' αὐτόν), ὁ Ἡλίας τρέμει στὶς ἀπειλὲς τῆς Ἰεζάβελ, καὶ καταφεύγει στὸ ὄρος Χωρήβ, τὸ σημερινὸ Σινᾶ. Φεύγει ἐκεῖ γιὰ νὰ κρυφθεῖ, μετὰ ἀπὸ τεσσαρακονθήμερη πορεία στὴ φοβερὴ ἐκείνη ἔρημο. Πράγματι, μέχρι καὶ σήμερα, σώζεται τὸ σπήλαιο, ὅπου κρύφτηκε ὁ προφήτης Ἡλίας, σὲ κάποιο σημεῖο τῆς ἀνάβασής μας πρὸς τὴν ἀγία Κορυφὴ τοῦ Σινᾶ. Ἐκεῖ ἀξιώθηκε νὰ ἰδεῖ τὸν Θεό, ὅσο εἶναι δυνατὸ στοὺς ἀνθρώπους.

Κι ὅταν, τέλος, τὸν κάλεσε ὁ Κύριος κοντά Του, διέσχισε θαυματουργικὰ τὸν Ἰορδάνη ποταμὸ μὲ τὸν μαθητὴ του Ἐλισσαῖο καὶ πύρινη ἄμαξα τὸν ἀνέλαβεν «ὡς εἰς τὸν οὐρανόν», ἀφήνοντας διάδοχο τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν χαρισμάτων του τὸν Ἐλισσαῖο. Ἐμφανίστηκε ἀκόμη κατὰ τὴ Μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου στὸ ὄρος Θαβώρ μὲ τὸν Προφήτη Μωϋσῆ.

Δυὸ σημεῖα ἤθελα νὰ τονίσουμε σχετικὰ μὲ τὸν Προφήτη Ἡλία. Τὸ ἓνα, ἡ ἰδιαίτερη τιμὴ του νὰ συνδυάζεται μὲ ἐκκλησιάκια πάνω στὴν κορυφὴ βουνῶν, ὅπως τὸ περικαλλὲς αὐτὸ ἐκκλησιάκι, ὅπου σήμερα συναθροιστήκαμε νὰ τὸν τιμήσουμε μὲ ὕμνους καὶ ὠδὲς πνευματικές: Ὁ προφήτης αὐτός, κατεξοχὴν αὐτός, ἔζησε καὶ τέλεσε τὰ μεγάλα του θαύματα στὶς κορυφὲς τῶν βουνῶν, ἰδιαίτερα στὸ Καρμήλιο καὶ τὸ Χωρήβ (Σινᾶ), κι ἐμφανίστηκε στὴν κορυφὴ τοῦ ὄρους Θαβώρ. Εἶναι ἀκόμη ὁ ἅγιος, ποὺ ἐπικαλούμαστε ἰδιαίτερα νὰ μεσιτεύσει στὸν Κύριο νὰ μᾶς στείλει βροχὴ σὲ καιρὸ ἀνομβρίας, ἀφοῦ ἐν ζωῇ εἶχε λάβει τοῦτο τὸ χάρισμα.

Τέλος, νὰ τονίσουμε πῶς, σύμφωνα μὲ τὰ ἄρρητα κρίματα τοῦ Θεοῦ, ὁ Προφήτης Ἡλίας (ὅπως καὶ παλαιότερα ὁ προφήτης Ἐνώχ), δὲν γεύθηκε τὸ ποτήριο τοῦ θανάτου ἀκόμη, ἀλλὰ ἀνελήφθη μὲ τὸ σῶμα του σὰν στὸν οὐρανό, ὅπου ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ τὸν συντηρεῖ μέχρι νὰ ἔλθῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου. Κι αὐτό, θὰ γίνῃ στοὺς ἐσχάτους χρόνους: Γιατί, σύμφωνα μὲ τὴν ἐρμηνεία τῶν ἁγίων Πατέρων, οἱ δύο προφῆτες, ποὺ ἀναφέρονται στὸ βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως (Ἀποκ. 1, 3-13) ὅτι θὰ ἐμφανισθοῦν, θὰ σταλοῦν δηλαδὴ ἀπὸ τὸν Κύριο νὰ ἐλέγξουν τὸν ἀντίχριστο καὶ νὰ καθοδηγήσουν τὸν κόσμον νὰ ἀποφύγει τὴ λατρεία του, θὰ εἶναι οἱ δύο αὐτοὶ προφῆτες, ὁ Ἐνώχ καὶ ὁ Ἡλίας. Καὶ ὁ Κύριός μας θὰ ἐπιτρέψει νὰ τοὺς φονεύσει ὁ Ἀντίχριστος, ὥστε κι αὐτοὶ νὰ γευθοῦν τὸν θάνατο πρὸ τῆς Δευτέρας Του Παρουσίας. Καὶ θὰ παραμείνουν τὰ σώματά τους ἄταφα γιὰ τρισημίσις μέρες σὲ κεντρικὴ πλατεία τῶν Ἱεροσολύμων. Καὶ θὰ τὰ βλέπει, λέει ἡ Ἀποκάλυψις, ὁλος ὁ κόσμος. Πῶς θὰ ἦταν τότε τοῦτο δυνατόν; Σήμερα εἶναι, μέσῳ τηλεοράσεως! Καὶ μετὰ τὶς τρισημίσις μέρες θὰ ἀναστηθοῦν, καὶ θὰ ἀνέβουν μέσα σὲ νεφέλη στοὺς οὐρανοὺς! Εἶναι κι αὐτὸ ἓνα σημεῖο τῶν ἐσχάτων χρόνων!

Τελειώνοντας, θὰ ἤθελα νὰ σᾶς ἀναφέρω δύο θαύματα τοῦ Προφήτη Ἡλία, σχετικὰ σύγχρονα.

Τὸ πρῶτο ἀφορᾷ στὸ φοβερὸ ἐκεῖνο γεγονὸς τῆς ἔκρηξης τῶν πυρηνικῶν ἀντιδραστήρων στὸ Τσέρνομπιλ τῆς Οὐκρανίας τὸ 1986. Ἦδη ἀπὸ τὶς πρῶτες ἐκεῖνες ἡμέρες τοῦ ἀτυχήματος, μέχρι καὶ σήμερα, σύμφωνα μὲ τὴ γνωμάτευση εἰδικῶν ἐπιστημόνων, ποὺ ἐλέγχουν τὰ ἐπίπεδα ραδιενεργοῦς ἀκτινοβολίας στὴν περιοχή, ὁ μόνος καθαρὸς ἀπὸ ἀκτινοβολία χῶρος, ποὺ ἦταν καὶ παραμένει καθαρὸς, τόσο γύρω του, ὅσο καὶ ἀπὸ μέσα, εἶναι ὁ μόνος ἀνοικτὸς ναὸς στὴν περιοχή, ὁ ναὸς τοῦ Προφήτη Ἡλίου!

Βρισκόμαστε στὰ Γιάννενα, τὸ ἔτος 1957. Ἕνας στρατιώτης φυλάει σκοπιὰ στὸν στρατώννα του. Ὁ νέος αὐτὸς εἶχε τὴν κακὴ συνήθεια τῆς βλασφημίας. Τῆς βλασφημίας τῶν θεῶν! Ἦταν μεσάνυκτα, ὅταν ἄκουσε θόρυβο, βήματα ἀνθρώπου νὰ κατευθύνονται πρὸς τὸ μέρος του. Εἶπε δύο φορές τὸ γνωστό, «Ἄλτ· τίς εἶ;», καί, μὴ παίρνοντας ἀπάντηση, ἐτοίμασε τὸ ὄπλο του νὰ πυροβολήσῃ. Τὸ ὄπλο του, παραδόξως, χάθηκε ἀπ' τὰ χέρια του, πετάχτηκε 50 μέτρα μακριά. Καὶ ξαφνικὰ βλέπει μπροστά του ἕνα παπᾶ μέσα σὲ ἄπλετο φῶς καὶ τοῦ λέει: «Μὴ φοβᾶσαι, παιδί μου. Ἐγὼ εἶμαι. Ἀλλά, πές μου, γιατί βλασφημεῖς τὰ θεῖα; Εἶναι μεγάλη ἁμαρτία τοῦτο!» Ὁ νέος, μὲ τὴν παρουσία τῆς ἄγνωστης ἐκείνης μορφῆς, ἦλθε σὲ κατάνυξη, σὲ μετάνοια. «Ἐσφάλα, πάτερ μου. Μετανοῶ. Μὲ παρασύρει ἡ κακὴ συνήθεια. Δὲν θὰ τὸ ξανακάνω!» «Ἄκου, παιδί μου. Νὰ κηρύξεις σὲ ὅλους νὰ μετανοήσουν, καὶ νὰ μὴ βλασφημοῦν. Νὰ τὸ ἀνακοινώσεις σὲ ὅλους, στὴ Μητρόπολη, νὰ τὸ γράψουν καὶ οἱ ἐφημερίδες.» Τοῦ ἀπαντᾷ τὸ παιδί: «Δὲν θὰ μὲ πιστέψουν, πάτερ. Ἀλλά, πές μου, ποιὸς εἶσαι;» «Ὁ προφήτης Ἡλίας», ἀπαντᾷ ὁ ἄγνωστος ἐκεῖνος ρασοφόρος. «Καὶ γιὰ νὰ σὲ πιστέψουν, νὰ τοὺς πεῖς ὅτι σ' ἐκείνη τὴν κορυφὴ (καὶ τοῦ ἔδειξε τὸ μέρος) ὑπάρχει παλιὰ ἐκκλησία μου ἐρειπωμένη. Νὰ σκάψουν, νὰ τὴν βροῦν καὶ νὰ κτίσουν ἐκεῖ νέο ναὸ μου.» Καὶ ὁ φανεὶς ἔγινε ἄφαντος! Πράγματι, τὸ γεγονὸς δημοσιοποιήθηκε στὶς ἐφημερίδες τῆς ἐποχῆς. Ὁ σύλλογος ἀρτοποιῶν Ἰωαννίνων, ποὺ τιμοῦν ὡς προστάτη τους τὸν προφήτη Ἡλία, ἔσκαψαν στὴν κορυφὴ, ποὺ ὁ ἅγιος τοὺς ὑπέδειξε, βρῆκαν τὸν παλαιὸ ναὸ καὶ ἔκτισαν νέο, πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ τοῦ ἐνδόξου Του προφήτη Ἡλίου.

Αὐτὸν τὸν μέγιστο προφήτη, ὃς παρακαλέσουμε κι ἐμεῖς, στοὺς ἐσχάτους τούτους χρόνους, ποὺ ἐπέτρεψε ὁ Κύριος νὰ ζοῦμε, νὰ ἱκετεύει τὸν φιλόανθρωπο Κύριο, νὰ μᾶς δίνει μετάνοια, διόρθωση βίου, ὀρθὴ πίστη καὶ ἔργα θεάρεστα, γιὰ νὰ ἀξιωθοῦμε κι ἐμεῖς νὰ ἰδοῦμε πρόσωπο Θεοῦ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. Ἀμήν!

